

Протокол

№

гр. София, 18.03.2025 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 18.03.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **9749** по описа за **2024**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След изпълнение на разпоредбите на чл.142, ал.1 ГПК вр. с чл.144 АПК, на
именното повикване в 10.50 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Б. С. А., редовно призован, явява се лично и с адв.Р., с пълномощно по
делото.

ОТВЕТНИКЪТ Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован,
представява се от юрк.С., с пълномощно по делото.

СГП, редовно призована, явява се прокурор Р..

АДВ. Р. - Да се даде ход на делото.

ЮРК.С. - Да се даде ход на делото.

ПРОКУРОРЪТ - Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА исковата молба, писмения отговор и определението си за насрочване от
12.01.2025 година.

ДОКЛАДВА писмо на СРП, с приложена пр.пр.32845/2020 година.

ДОКЛАДВА молба-уточнение на ищеца от 29.01.2025 година.

АДВ. Р. – Поддържам исковата молба. Да се приемат представените с отговора
писмени доказателства, както и писмените доказателства приложени с исковата
молба.

Считам приложената прокурорска преписка за неотнoсима към предмета на делото. Същата касае друго лице. Изобщо не е свързана с настоящия случай. Да се приеме приложеното за послужване административно дело на СРС.

ЮРК. С. – Да се отхвърли исковата молба. Да се приемат представените писмени доказателства.

В залата се въведоха свидетелите.

СНЕМА самоличността на явилите се свидетели по представени от тях лични карти:

С. С. М., [ЕГН], неосъждан, без дела и родство със страните.

Б. С. Я., [ЕГН], неосъждан, без дела със страните.

СВИДЕТЕЛЯТ – Отскоро съм зет на Б. А.. Желая да свидетелствам. П. И. Ц., [ЕГН], неосъждан, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелите за наказателната отговорност, съгласно чл.290, ал.1 от НК, същите обещаха да дадат верни показания и да говорят истината. СЪДЪТ ВЪРНА личните карти на свидетелите.

От зала се изведоха свидетелите С. М. и П. Ц..

РАЗПИТ на свидетеля Б. С. Я. на въпроси на адв.Р. отговори: Б. А. познавам може би от вече 20 години. Бяхме съученици и след това приятели и от скоро съм му и зет. Бяхме заедно на протест в [населено място]. На правителствените протести през 2020 година бяхме почти всяка вечер. На въпрос дали някой от протестите да е протекъл по необичаен начин - със сигурност вечерта, за която става въпрос беше необичайна поради действията на органите на МВР. Имаше моменти със сълзотворен газ. Не смятам, че това беше нормално да се използва спрямо хора. А и хора, които си протестираха мирно, защото смятам, че не двамата бяхме изключително мирно протестиращи, просто седейки там да бъдат арестувани, това е недопустимо. Това се случи на 02.09. и в момента на ареста бяхме точно на бордюра пред президентството. На бордюра на градинката. Много добре си спомням, защото аз бях на половин метър от Б., той седеше на бордюра, а аз бях изправен до него. Имаше и едно момиче, с което просто се бяхме засекли там и не сме се познавали от преди с нея и кордонът на полицаите беше на около 10–20 метра, на ръба на президентството и те седяха неподвижно. В един момент, сякаш по сигнал започнаха да приближават към тълпата. Извикахме Б. да стане и да се дръпне, защото все пак хората започнаха да се изнасят от там. Те приближаваха доста бързо и той докато осъзнае какво става, просто кордонът както върни на една линия достигна до него. Няколко човека го хванаха и го изнесоха назад. И това беше последният път когато го видях. Като „чувал“ го изнесоха. В смисъл го сграбчиха двама, трима поне. Не на ходом, а носейки го просто го скриха зад първия ред полицаи. Спомням си, че беше използван спрямо протестиращите сълзотворен газ или някакво друго вещество. По-рано през вечерта имаше сълзотворен газ. П., че е сълзотворен газ, защото усетих някакво щипане. Много добре си спомням, че имаше хора, които просто казваха: „...Не го търкайте. Не го търкайте, ще стане по-лошо.“ Горещо-долу това е. Но беше по-рано на протеста, не в момента когато тръгнаха и реално него го арестуваха, а в по-ранен етап беше използван сълзотворен газ. И двамата усетихме някакво парене и щипане в очите от сълзотворния газ. Полицаите, когато хванаха Б., по никакъв начин не го предупредиха какво следва. Кордонът полицаи просто тръгна към хората и който не се беше

отдръпнал, просто бяха хванали няколко човека и той беше изнесен някъде назад. Тоест те продължават, а той беше вече зад първа линия полицаи. Но нямаше никакво предупреждение. Б. не се е съпротивлявал в този момент. Той просто седеше на бордюра. Нито е бил изправен, нито се е дърпал. В момента, в който го хванаха, тръгвам да отстъпвам гледайки какво точно се случва пред него. В смисъл, беше с ръцете във въздуха, когато почнаха да го хващат и от там вече изгубих визуален контакт. След това не съм видял какво се е случило с него. То момента, в който го хванаха, в смисъл видял съм, че го хващат, издърпват го зад първата линия полицаи съм го видял чак след два дни. Разбра какво се е случило след като го изнесоха, но не защото съм бил информиран, а защото се опитах да намеря информация. Малко след това вече като се отдръпнахме и след като се успокоиха нещата, съм се приближил до униформени, които съм намерил по улиците. Опитал съм да намеря информация какво се случва с тези хора. Не ми беше предоставена. Предположих, че е арестуван. Някой от другите хора, които обикалях и също търсеха свои близки. Някой спомена, че арестуваните са отведени към 02 РУ-МВР. Отидох към 02 РУ-СДВР. От там не ми предоставиха информация какво се случва, но ни потвърдиха, че през последните няколко часа няма нови задържани и доведени в това районно. След това отидохме в районното в „Г. М.“. Говоря в множествено число, защото аз докато обикалях се срещнах и с други хора, които търсеха свои близки. В един момент даже се организирахме и започнахме да пътуваме заедно. И накрая освен в „Г. М.“, мисля, че отидох и до 05-то при „З.“. Преди 4-5 години е било, но накрая стигнахме до 03 РУ-СДВР и установихме, че са задържаните са там, включително и Б.. За първи път го видях след задържането му след като е бил освободен. Това е било на по-следващия ден предполагам или на следващия. Не съм напълно сигурен. Но в самата вечер, аз не съм го видял. Стоял съм няколко часа пред районното управление. Бях отишъл да му занеса храна и вода. Разговарях пред районното управление с адв.Р.. Защото след като беше задържан започнах да преглеждам социалните мрежи и групи, какво би трябвало да се направи. Имаше пост от адв.Р., който беше обявил, че е готов да помага на задържаните тази вечер. Обадих се, разговарях с адвоката. Обясних му за ситуацията. Това беше още вечерта и той ми каза, че в момента пътува към 03 РУ-СДВР. Разговаряхме с адвоката пред районното. Той беше влязъл вътре. И. известно време. Той излезе и каза, че е ги е видял. Не е разговарял персонално с всеки, но там са задържани. И ни каза, че в момента няма какво повече да направим, така че може по-скоро да се разотиваме. Б. в първия момент, в който го видях след като беше освободен беше доста стресиран и уплашен. Не беше напълно способен на момента да разкаже всичко. Но впоследствие все повече и повече разказва как е бил задържан, за обидите, които е понесъл. За начина по който е бил унижаван и начина по който се е бил почувствал унижен е може би най-точното определение. Разказа за условията в ареста. Имали са една бутилка вода, от която трябваше да пият 5, 6 човека. Да не забравяме, че е беше и времето на КОВИД-а, което е доста непрофесионално. То не е човешко отношение. Прямо него физическа сила от гледна точка да е бил бит – не. Бил е дърпан, бутан грубо. Не е бил бит, ако това се има предвид. Това, което беше казал, каза, че са му вързали ръцете зад гърба. В смисъл, това е помощно средство. Доста стегнато са му били вързани зад гърба. Бил е дърпан, бутан, докато са му връзвали ръцете. След това, мисля, че имаше някаква болка в рамото. Горедолу това мога да се сетя.

ВЪПРОС НА СЪДА – Това за какъв период е? За колко часа? Докато иде до

районното?

СВИДЕТЕЛЯТ – Мисля, че е бил вързан за около 40-50 минути преди да ги закарат в районното.

СВИДЕТЕЛЯТ Я. на въпроси на адв. Р. отговори: Не са му били вързани ръцете с белезници, а нещо като „свинска опашка“. Някъде около Народното събрание са били държани през това време, на плочките. През това време достъп до тях и да са били заснемани в този момент – не. Впоследствие съм видял. Имаше видеа в социалните мрежи и по новините. Имаше едно видео по новините, в което беше заснето точно той как го носят няколко униформени. Унизителното е може би, че е искал просто да отиде до тоалетна и не му е било позволено. Това, че му се е ходело до тоалетна е било използвано като способ да му се подиграват и да се гаврят с него. Бил е наречен „пикльото“. И цяла вечер това е бил епитетът, с който са се обръщали към него. Това е доста кофти на млад мъж на 30 години да се държат с теб по този начин. Мисля, че му е било позволено да отиде до тоалетна чак, когато са пристигнали в районното управление. По време на задържането си не е имал възможност да се свърже със свой близък или адвокат. Имал е възможност чак в районното управление, когато му е правен обиск и описание на вещите и е отново е могъл да използва телефона. Даже мисля, че в този момент, ако не се лъжа, той ми се обади на мен. Разговорът не беше много дълъг. Казах му, че съм разговарял с адвокат. Съобщих му кое му е името на адвоката и че той е в районното управление и би трябвало да може да разговаря с него. Б. работеше към този момент. Той беше журналист. Редактор в „Н..бг“ и „М..бг.“, но в нощта на протеста си бяхме в качеството на граждани. Имало го е професионалното в него да гледа, да обзърва, да направи някое видео, но си бяхме в качеството на граждани. В момента на задържането работеше като редактор „Н..бг“ и „М..бг. Ситуацията, в която изпадна и задържането му се отразиха много негативно. В близките няколко седмици просто не беше на себе си, а имаше и много по-дълготрайни последствия в продължение на месеци и години след това. Аз го познавам много добре. Смея за твърдя най-добре. Беше изключително позитивен, социален човек. От този момент нататък имаше моменти, в които той не желаше да излиза. Спря да се вижда с голяма част от приятелите си. Ако искаме да се видим трябваше да му отидем на гости. В смисъл той да излезе беше немислимо за него. Започна да пие редовно. Скоро след това си загуби и работата поради същите причини. Започна да ходи на психиатър. Мисля, че близо 2 години ходеше на терапия заради случило се. Като цяло се промени характера му. Майка му и баща му и двамата са музиканти. Той е артист и е участвал в постановки. Не е човек, който има нещо като сценична треска. В смисъл много активен е сред хора. Лесно се сприятелява. Лесно започва да разговаря с непознати хора. От този момент нататък стана доста по-затворен. На въпроса - колко време е изпитвал тази болка, за която споменах по-рано и колко време след това аз съм наблюдавал тези признаци, за които съобщавам като емоционална реакция - най-ярките са първата половин година. Но говорим той започна да ходи на която терапия, която терапия имаше позитивен ефект и малко по-малко започна да се поотпуска. Нямам представа точно как се нарича. На психотерапия.....Разбрах, тъй като психоложката, която му беше препоръчана, му беше препоръчана от сестра му Д.. Тъй като сестра му я е ползвала преди години по съвсем друга причина. Терапията продължи 2 години може би. Ефектът почна да се наблюдава още след няколко месеца. Имаше ефект. На

въпроса колко е продължил отзвукът от това, което се е случило, аз смея да твърдя, че все още има отзвук. Аз в момента не живея в [населено място]. От вчера съм тук и вчера вечерта ей така от никъде пак го хвана някаква параноя. „...Л. утре е делото. Л. сега какво ще стане. Спомени започнаха да му избиват от онази вечер. Физическата болка, то по-скоро е емоционална болка. В смисъл емоционалната болка може да има някакви физически проявления, но някакви физическа болка примерно от връзването на ръцете, дърпането за няколко дни най-вероятно е отшумяла.

АДВ. Р. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

ЮРК. С. – Знаете ли дали е преглеждан след задържането от съдебен лекар? В смисъл за установяване на някакви травми по него и т.н.?

СВИДЕТЕЛЯТ - Мисля, че не. Но на 99 процента съм сигурен, че не е.

ЮРК. С. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

ПРОКУРОРЪТ – Каква е връзката между задържането и загубването на работата?

СВИДЕТЕЛЯТ - В това, че се промени персонално характера. Започна да пие, което имаше пряко отношение с представянето му на работното място.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля.

РАЗПИТ на свидетеля С. С. М. на въпроси на адв. Р. отговори: С Б. се запознах по време на задържането ми, като след това открихме, че разликата на задържането ни е няколко минути. Бяхме заедно поставени в един от ъглите на Партийния дом. Когато ни качиха в микробуса вече започнахме да общуваме повече, тъй като никой не ни е казвал какво се случва. Това задържане беше на 02.09.2020 година. Случи се буквално на триъгълника на властта. Аз бях задържан пред Президентството, на входа. След това, според описанието на Б., той е задържан горе-долу на идентично място на двадесетина метра един от друг. Б. видях за първи път, когато вече бяхме вътре в микробус като пътнически. Седяхме и съответно имаше едно момче, което постоянно питаше: „...Може ли да отида до тоалетна? Много ми се ходи до тоалетна. Моля ви да отида до тоалетна“, това беше Б.. Използвана е физическа сила и помощни средства. Впоследствие, тъй като имахме доста време, в което да си говорим и доста време в което не получавахме абсолютна никаква информация, това което той ми каза е, че по време на протеста той е бил на земята седял, при което полицията, когато идва просто го извлачва буквално като „чувал“. След това имаше сходна съдба като моята. Бяхме над 40– 50 човека, които сме оставени на ъгъла на земята и през тези близо час при които седяхме абсолютно никой не ни даваше информация какво се случва с нас, както и защо сме там. Отношението през това време към Б. персонално по време на целия този един час, в който седяхме не мога да кажа чисто персонално към него. Мога да кажа какво беше общото отношение. Ние бяхме буквално захвърлени. Около нас постоянно имаше полицаи, които се суетяха. Лично аз питах няколкократно може ли да ни

кажете какво се случва с нас, защо сме тук. Имаше пренебрежителни реплики от страна на полицаите. Задахох въпрос на човек, който по-висшестоящ чисто по униформата му. Попитах го защо сме тук и отговорът беше и отговорът беше с извинение: „...Защото си олигофрен.“ Всички бяха буквално захвърлени. Имаше хора, които охкаха, които имаха рани. Попитахме да им бъде указана медицинска помощ. Нищо не се случваше. Що се отнася до това, дали спрямо Б. е използвана по някакъв начин физическа сила или помощни средства, това което той ни разказа, че буквално е бил извлечен при арестуването му. Тоест пренесен до този ъгъл, в който се намираше. Всички бяха с белезници, като нашите белезници бяха „свински опашки“. Бяхме завързани с такова нещо. Б. беше завързан. Нямаше човек, който да е свободен. Ние буквално бяхме оставени на земята завързани. Спрямо него физическа сила от гледна точка на само му изтичане. Това, което ни каза. Тоест самото дърпане, пренасяне. Тъй като той буквално е бил пренесен. Вербална агресия със сигурност. Вербална агресия на която всички бяхме подложени. Видеозапис на неговото задържане видях. Тъй като след като бяхме пуснати започнахме веднага да търсим видеа така, че да може по някакъв начин да си помогнем и да търсим нашето право. Това, което се вижда и на самото видео е това, как той е изнесен. Буквално изнесен и всеки крайник му е хванат от някой униформен. Мисля, че на „Ел телевизия“ го гледах. Б. го беше предоставил и съответно ни го показа и на нас. Докато бяхме до сградата на Народното събрание, допускани медии до нас за да ни заснемат нямаше. След това.... по време на самото седене не съм забелязал отблизо да има, тъй като минаваха само полицаи. Но след това видяхме снимки, на които се вижда цялата група как седим. След като мина този близо час, в който никой по абсолютно никакъв начин не ни информираше по едно време, започна да става нещо като раздвижване. Почнаха просто да ни издърпат и да ни качват в микробуси. Ние бяхме качени в микробус. Впоследствие видях, че сме откарани в ОЗ-то. Именно в този микробус ми е първият спомен с Б.. Това, което искаше, желанието му да отиде до тоалетна. След това бяхме в ОЗ РУ-СДВР. В ОЗ РУ-СДВР. Постоянно идваха нови и нови арестанти. По никакъв начин отново никой не ни казваше какво се случва. Някъде около полунощ се случва това нещо. В 2.00 часа вече бяхме в килия. Аз се озовах в една килия заедно с Б., като самата килия имаше миниатюрни размери, с 2 легла. Въпреки, че са две легла, вътре бяхме 7 човека. Престояхме в тази килия точно 20 часа горе-долу. От вечерта до осем часа на другата вечер. Вече беше тъмно навън. В самата килия условията бяха буквално потресващи. 2020 година беше пика на Ковид. Бяхме 7 човека. По никакъв начин не ни беше дадена нито храна, нито вода. Единствената вода, която ни се даваше беше едно шише от литър и половина, което седеше по средата, от което трябваше да пием всички. Тоалетната не искам да ви кажа какви бяха условията. Оказа се, че за целия този период ние не получихме нищо за ядене. Мои приятели се оказва и на всички други хора са оставили храна, която не ни беше дадена. Вътре нямаше никаква вентилация. Тази вентилация беше пусната чак на другия ден в два часа. П. си 7 човека, които седяха в миниатюрно помещение. Никой от полицаите не ни даваше яснота. Казаха, че се сме задържани. На другия ден в осем часа ни връчиха заповед.

Преди това на другия ден просто, когато ни снемаха нещата и когато си оставахме връзките на обувките, тогава просто имаше опис на вещите ни. Килията беше, горе-долу си представете 3 на 4 метра, миниатюрна. Имаше мръсно одеяло, което беше на земята. По стените имаше всякакви с извинение, неща които миришеха. Изборът ни беше да лежим на земята. Вентилацията както казах беше пусната чак към два часа на другия ден. Тоест чак на обяд, когато за първи път ни изведоха от килията, за да ни бъде проведен разпит. Маса, столове, завивки, това одеяло, което беше захвърлено, одеяло, което не мисля, че някой би си позволил, то беше отвратително изглеждащо. Имаше 2 легла, които бяха буквално две метални плоскости без абсолютно нищо по тях и една маса. Всички неща бяха заварени за пода. Осветление нямаше. Осветлението това, което идваше беше отвънка имаше нещо като малък отвор. Виждахме, тъй като то се падаше като мазе лекичко виждахме навънка към тавана какво се случва. Помещенията, санитарните помещения по никакъв начин не се почистваха. Самата килия не личеше по нищо, че някога е била почиствана. Тя беше в отвратително състояние. Тоалетната беше едно „клекало“ в края на коридора, от което миризмата беше ужасна. Продължихме да общуваме след освобождаването му с Б.. Тъй като бяхме пуснати на свобода по едно и също време, както казах към осем и нещо, от тогава започнахме заедно да си следим какво се случва с нашите обвинения и съответно с процесите ни. Чисто психически това, което той ми е споделя постоянно е, че е в стрес, че не се чувства добре, че се страхува. Общо взето доста нестабилно състояние.

АДВ. Р. - Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам въпроси.

ЮРК. С. – Знаете ли дали е ползвал квалифицирана медицинска помощ след всичко това, което описавте – психиатрична, психологична общо?

СВИДЕТЕЛЯТ – Това, което ми е споделял, че ходил на консултация при психолог именно заради този стрес, който е изживял.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и същият напусна съдебната зала.

РАЗПИТ на свидетеля П. Ц. на въпроси на адв. Р. отговори: Познавам ищеца от нощта на 02-ри срещу 03.09.2020 година. За първи път го видях, когато сме се засекли може би на площада до Президентството. В първия момент, в който се запознахме беше в чакалнята на 03 РУ-СДВР. Той беше там по същия повод, поради който и аз. Беше задържан във връзка с протестите, които се развиваха същата вечер. Използвана е физическа сила. По това, което той ми е споделял след това и когато си говорехме в килиите и също и показва едно видео е бил на което аз го разпознавам. Бил е задържан докато си говори с приятел на пейките до Президентството докато обсъждат ситуацията. В един момент просто полицейски кордон е тръгнал към него неочаквано и той е бил задържан. Впоследствие е бил влачен до мястото, където всъщност ни бяха събрали. На клипа ясно се вижда по начина, по който са го влачили до там. Отношението беше унижително спрямо всички, които бяхме поставени на това място. С обиди от полицаите. Някои хора получаваха и физически удари. С една дума много унижително беше

поведението на всички органи. Спрямо него персонално физическа сила, с изключение на това довлачване до мястото, на което ни разтовариха, не съм запознат дали е бил удрян. Мисля, че спомена за някакъв удар в рамото. Не мога да кажа дали силно е бил удрян, но единствено това, че е бил завлачен до мястото без да оказва никаква съпротива. Бяха завързани ръцете на всички, които бяхме там. На някои хора бяха вързани с белезници. След може би изчерпването на наличност от белезници за полицейските служители, бяхме вързани с подръчни материали, с някакви специална, не мога да определя точно. Някакви специални върви, но бяха вързани ръцете на всички присъстващи там, зад гърба. Първоначално при разпределението бях с други хора в една килия. Постоянно през цялата нощ и през следващия ден извършвах някакви действия по снемане на показания и т.н и постоянно имаше размествания по килиите. Като в първия момент, в който попаднах с него и със С. в една килия беше някъде в ранната сутрин може би около 7 часа. Но бяхме с него в килия около може би поне 7- 8 часа или повече след това. Условието в тази килия, трудно е да се опише с думи. Трябва сетивата да го усетят и най-вече обонянието. Мисля, че тази килия никога не е била чистена или поне последните 20 години. Миризмата беше опиваща. Стените бяха изрисувани с някакви надписи „народно творчество“. Тук като представител на съдебната власт, знаете, че който влиза вътре не може да влезе с някакъв маркер, химикал ли нещо друго и можете да си представите с какво бяха изписани тези надписи по стените с подръчни материали, с фекалии. След престоя ми от около 20 часа в тази килия, изхвърлих абсолютно всички дрехи, които бяха по мен след това. Наистина беше потресващо. За тоалетната, не знам тази миризма беше в цели коридор. Не мога да си представя как хора работят в тези условия. П. си селски клозет, той е аптека в сравнение с мястото където ни оставиха. Мисля, че съм достатъчно описателен. Килията, в която се намирахме може би над половината на това помещение(свидетелят сочи съдебната зала). Килията е за двама човека. В различни периоди бяхме между 4 и 6 човека. Защото, както казах, постоянно имаше промени. Викаха едни и вкарваха други. От 4 до 6 човека варираше броя на хората в тези килии. Килията е за двама човека, с два метални нарове, заварени за стените. Просто директно на метала сядаш. Понеже нямаше място за всички хора някои сядаха на земята. В тази чистота, за която споменах. Никакви санитарни изисквания не бяха спазвани. Тогава беше в разгара на Ковид пандемията. Не само дезифектанти и маски не са осигурявани. В това малко местоположение нямаше никаква дистанция. Нямаше никаква възможност да се спазва. И общо взето всичко беше много голям шок за хора като нас, които никога не са предполагали, че могат да попаднат на това място. За вентилацията нямам ясен спомен. Имаше някакво прозорче горе. То беше подземие и някакво много малко прозорче горе. То беше подземие и някакво много малко прозорче горе. Нямам ясен спомен дали имаше някакво вентилаторче. По-скоро мисля, че не. При поискване за вода ни беше обяснено, че трябва наши близки и наши познати, който дойде на посещение да остави и нищо такова нямаше. След това разбрах от Б., че за него са били оставили някаква храна и вода, но не му е било казано. Той го разбира чак след освобождаването към 20,00 – 21,00

часа. Докато бяхме задържани вътре в килията или след това, както споменах като хора, който и специално за Б. като човек е образован, интелигентен и който винаги се е стремял да бъде от правилната страна на закона е абсолютен шок, че се е озовал на това място без какъвто и да е било повод, за това, че просто изразил гражданска позиция и без по никакъв начин да е провокирал, когото и да е било на площада. Естествено, това е много голям шок, че може именно тези хора и тези органи, които са призвани да защитават правата ни и обществения ред, точно те да се отнасят по такъв начин с него без да има повод за това нещо. Огромен шок е за него и за всички останали. На въпроса как му се е отразило впоследствие това събитие, мога да кажа, че отношението беше изключително унижително. При него, може би вече е станало въпрос, че е имало и казус за това, че е имал физиологични нужди. Изключително унижително. Обиди от органите, както на площада и след това вече в ареста. Той ми е споделял след това, тъй като ние доста активно комуникираме вече от тези почти 5 години след това събитие. Също така сме се виждали, излизали сме. Споделял е, че му се е отразило много негативно в психически план. Проблеми в работата. Забавяне в образованието. Следваше по това време докторантура. Затвори се в себе и в къщи. На по-късен етап спомена, че след няколко месеца е потърсил и психологическа помощ в професионалист. Спомена, че много неприятно се е отразило това в професионален план. Впоследствие доколкото разбрах напусна работа в сайта, за който работеше и в личен план му се отрази. Смятам, че изключително пагубно му се отрази.

АДВ. Р. – Нямам повече въпроси към свидетеля.

ЮРК. С. – Знаете ли дали г-н А. е ползвал някаква специализирана медицинска помощ?

СВИДЕТЕЛЯТ - Той ми сподели, че е ходил няколко пъти на консултация.

ЮРК. С. – Нямам въпроси.

ПРОКУРОРЪТ - Нямам въпроси.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и същият напусна съдебната зала.

АДВ. Р. – Представям фактури за ползване на психологическа помощ, с оглед продължителността ѝ, а не за имуществени вреди.

Моля за задължите ответника да представи план-разстановка на силите и средствата на МВР, ангажиран с охраната на обществения ред по време на протестните мероприятия на 02.09.2020 година, за да се установи, кой е отговарял за охраната на протестното мероприятие, с оглед възражението, че СДВР е ненадлежен ответник.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ЗАДЪЛЖАВА ответника да представи искания документ най-късно в следващо съдебно заседание.

ДАВА ВЪЗМОЖНОСТ на страните в 7 дневен срок от днес, да посочат точен

номер на прокурорската преписка, с оглед изискването ѝ за следващо съдебно заседание.

АДВ. Р. – Моля да допуснете психологическа експертиза със задача: Каква е психоемоционалната и личностова структура на ищеца Б. А.? Как са се отразили полицейското насилие и незаконното задържане на състоянието на ищеца? Какви са последиците от него? Обективизирана ли е стресова реакция? Какви са нейните интензитет и продължителност? Налице ли са данни за реакция и психоемоционално преработване на инцидента и към настоящия момент?

ЮРК. С. - Не възразявам. Минало е доста време. Предоставям на преценка на съда.

ПРОКУРОРЪТ - Не възразявам.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА изслушване на съдебно-психологическа експертиза със задача днес поставена от ищеца.

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение 700 (седемстотин) лева, вносими в 7 дневен срок от днес.

НАЗНАЧАВА за вещо лице д-р М. Х. С., с адрес за призоваване: [населено място], [улица] ет. 5, каб. 8, тел. [ЕГН] и [ЕГН], който да се призове след внасяне на депозит.

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 20.05.2025 г. от 11.30 часа, за когато страните уведомени.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11.33 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: